

Projev předsedy OV KSČM Ladislava Šedivého
na oslavě 1. máje – Svátku práce v Táboře (1. 5. 2018)

Vážení soudruzi, soudružky, přátelé, zkrátka všichni přítomní!

Jako každoročně, také dnes, se setkáváme zde, abychom si první květnový den připomněli svátek práce, 1. máj. Tento den se statisíce pokrokových lidí scházejí na veřejných prostranstvích, náměstích i v parcích a veřejně tak demonstrují své přesvědčení, že je třeba stále usilovat o posílení a uhájení sociálních výdobytků předešlých generací.

V roce 1890 poprvé pochodovaly Prahou dělnické masy, aby oslavily Svátek práce, který vyhlásila II. Internacionála na památku událostí v Chicagu v roce 1886, kdy byla demonstrace dělníků stávkujících za osmihodinovou pracovní dobu přerušena policejní provokací. Následně bylo zcela bez důkazu odsouzeno k smrti pět dělnických vůdců. Není náhodou, že vyhlášení Svátku práce na konci 19. století bylo pro pracující významnou událostí. I v současné České republice má 1. máj nezastupitelné místo v kalendáři. Čtvrt století antikomunistické kampaně proti tomuto svátku, snažící se z něj udělat relikvii socialistické společnosti, vyšel naprázdno. Všem navzdory zůstává i nadále 1. máj spojen s boji za sociální požadavky. Především díky Komunistické straně Čech a Moravy se tradice dlouhá 126 let udržela s velkým ohlasem dodnes. Šlo tedy o boj o základní sociální jistoty pracujících. Jak vypadají sociální jistoty českých pracujících dnes? Máme i my za co bojovat?

Stačí se rozhlédnout po svých spoluobčanech a jejich životních situacích v Táboře, Soběslavi, Bechyni i v jiných regionech Táborska. Mezi ohrožené zde patří rovněž ty skupiny zaměstnanců a jejich rodinných příslušníků, které nedosahují průměrné mzdy, absolventi škol při nástupu do prvního zaměstnání, mladé rodiny s dětmi, ale i zdravotně postižení či rodiny závislé na sociálních dávkách. Do kategorie sociálně ohrožených skupin obyvatel jsou výrazně zařazeny nejen domácnosti důchodců, ale i osob samostatně výdělečně činných kategorií, především živnostníků a malých podnikatelů.

Odpověď je nasnadě. I přes současný ekonomický růst a nižší nezaměstnanost **ANO**, máme za co bojovat!

Dovoluji si proto v této souvislosti ještě citovat vyjádření, které k dnešnímu dni učinil předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip: „Svátek práce neztratil na aktuálnosti ani dnes, protože i v 21. století pořád platí, že někteří lidé respektují práci jako měřítko hodnot. Pro jiné představuje hodnotu majetek, ať už jakkoli nabytý. A právě v konfliktu mezi prací a kapitálem je důležitost prvomájového svátku“.

Vážení soudruzi a soudružky!

Rád bych začal krátce slovy, jak vnímáme současnou situaci v našem městě Táboře my, zastupitelé za KSČM, okresní výbor a další aktivisté. Blíží se podzimní komunální volby a je třeba dát vysvědčení současné radniční koalici. Lépe řečeno NEKOALICI, která se před více než rokem rozpadla a od té doby je jeho každodenní řízení, strategický rozvoj i reakce na problémy lidí ponecháno osudu a samospádnému vývoji. Podobně neodpovědně k veřejnému majetku a veřejným prostředkům a zájmům budoucích generací, jako na vládní úrovni, se chovají i současné politické reprezentace stran a hnutí. O nestandardních postupech vedení táborské radnice v této oblasti svědčí i kauzy, které jsou v poslední době rozebírány také médii. Tedy jen namátkou: Ať už jde o zpackané rekonstrukce náměstí TGM a Křížíkova náměstí, neřešení dopravní situace ve spolupráci s krajem přeložky Měšice – Čekanice, jižního obchvatu města Slapy – Tesco, krizi v táborském teplárenství, nestandardní koupě cizího majetku – například Malého Jordánu a podobně. Minimálně poslední rok, poté co avizoval, že již nebude kandidovat, starosta Fišer jako představitel Tábora 2020, je v ulicích města častěji vidět při jízdě na koloběžce, než při řešení problémů.

Před koncem komunálního volebního období a působení současné radniční garnitury lze konstatovat, že opoziční KSČM nemá co hodnotit. Naprosté informační embargo zásadních kroků starosty Fišera, vedení města a rady města odsuzuje opoziční zastupitele KSČM do role pasivního posuzovatele mnohdy tristních výsledků. Přístup k informacím máme stejný, jako kterýkoliv občan. Nikoliv jako spoluvůrce politiky rozvoje města a zastánce názorů občanů.

Podle našeho názoru jde v tomto volebním období o vůbec nejméně kompetentní radniční garnituru od roku 1989. Jestliže s námi koalice nechtěla po čtyři roky spolupracovat, slíbili jsme voličům a občanům města jediné. Žádný z případů špatných a pro město nevhodných rozhodnutí koalice nenecháme zamést pod koberec. A to plníme.

Věříme proto, že občané města nejsou slepí k výsledkům radnice v posledním období a „oznámkují“ její v mnoha případech nečinnost na podzim ve volebních místnostech. Mohu vás ubezpečit, že pokud nám dáte důvěru, z pozice zastupitelského klubu KSČM uděláme vše, aby se situace zlepšila. Nejen například ve výsledcích ankety „Město k podnikání“, kde Tábor letos skončil na 13. místě ze 17 jihočeských účastníků.

Soudruzi a soudružky,

nyň bych se rád zmínil o současnosti a budoucnosti naší strany tak, jak bychom ji všichni měli vidět a jak vyplynulo z příspěvků na 10. sjezdu KSČM. A to příspěvků mnohdy velmi kritických, ale pro nás velmi konstruktivních.

Není žádným tajemstvím, a nebudeme si zastírat, že levici se v poslední době volebně nedaří. KSČM to vedlo k dřívějšímu svolání svého sjezdu a to již na sobotu 21. dubna. Za 28 let existence naší strany proběhla řada sjezdů, tento ale byl poměrně důležitý. Pod dojmem volební porážky se totiž otevírají některé staré rány, které komunisté utržili po roce 1989. A v budoucích týdnech, měsících a letech bude důležité, jak touto křížovatkou projdeme, aniž bychom ztratili směr.

Předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip na nedávném 10. sjezdu KSČM zdůraznil: "Nejprve zdůrazním a je to popsáno ve zprávě, že do X. sjezdu vstupujeme proti situaci před dvěma lety v jiných objektivních i subjektivních podmínkách. Už na říjnovém i prosincovém plénu ÚV KSČM minulý rok jsem uvedl, že objektivní podmínky nejsme schopni ovlivnit a že je tedy zbytečné se na ně vymlouvat a argumentovat jimi. Je nutné se zabývat subjektivními podmínkami, které jsou dány naším programem, našimi osobnostmi, naší prací a její prezentací navenek. To vše ovlivnit můžeme". Dodal Filip.

Jak tedy dále? Modernizační směr uvažuje o nezbytnosti udržet transformační kurz nastartovaný ve straně počátkem 90. let minulého století a dál ho rozvíjet v podmínkách 21. století. Mluvit o socialismu pro něj znamená cílit na jeho moderní a demokratickou systémovou alternativu, oprostěnou od chyb minulosti. Teoretická výbava strany nemůže být dogmatem, nemůže být ani nahrazena vírou v tradiční symboly myšlení a prožívání šířené vlastní zastaralou stranickou propagandou. A posun se očekává především od lidí, kteří se mentálně již přenesli do 21. století.

Iluzí je národní kapitalismus šířený některými privatizačními strukturami. Heslo, že domácí oligarchové zatnou třepec kolaborantům s kapitálem nadnárodním je naivní. Velkokapitál dnes nemá vlast více než jindy a pokud oligarchové touží udělat si z národního státu své izolované léno, je to jen hra na suverenitu. Praxe ukazuje, že hra na národní kapitál je problém u velmocí jako je USA, Čína či Rusko, natož v malé a otevřené ČR. Cílem evropské levice, a tedy i KSČM, je lepší integrace a ne dezintegrace. Značnou částí potenciálních voličů jsme bohužel vnímáni jak strana konzervativní a zastaralá. Tyto voliče odpuzuje jak „tesilová“ image, tak ozvuky části základny strany po časech normalizačního křlu v plotě. Chce to otevřít se vnějším inspiracím a nežít jen

vnitřními doktrinárními spory. Jasná je potřeba viditelněji stranu omladit. Strana musí být méně „strážcem víry“ a více moderátorem progresivních sil ve společnosti. Méně politikaření a více aktivismu – to je nezbytný most KSČM do živé občanské společnosti současnosti.

Soudruzi a soudružky,

nežijeme ovšem v uzavřeném prostředí, ale dotýkají se našich životů také všechny problémy globalizovaného světa. A ještě silněji států sdružených v Evropské unii. Pro nedostatek času bych se dotkl jen dvou zásadních věcí. Nejsilněji se nás dotýká v poslední době situace u našich nejbližších sousedů.

Země Visegrádské čtyřky jsou vystaveny silicím pokusům o destabilizaci. Iniciují je síly, vydávající se za vrcholné garanty demokracie. Ve skutečnosti se snaží zvrátit samy základy ústavního pořádku – vládní moc, vzešlou z výsledků demokratických voleb.

Na Slovensku to vyústilo až v pokus o státní převrat. Organizovaly ho struktury, napojené na zahraniční nadace, které jsou „nevládní“ a „nezávislé“ jen naoko. Jejich aktivity mají stopu ve všech „barevných revolucích“, včetně těch násilných a krvavých. Nátlakovými akcemi si vynutily odstoupení legálně zvoleného premiéra Roberta Fica.

Pokusy zvrátit většinovou vůli občanů, již prokázaly sněmovní i prezidentské volby, neustávají ani v České republice. „Masovou podporu“ předstírají i průvodci žáků a studentů, v jejichž pozadí stojí organizátoři stále rozdmýchávající iluzi nespokojenosti. KSČM vyzývá vládu ČR a ministra školství, aby prošetřili, zda účastí nezletilých na politických akcích v době výuky nedošlo k porušení zákona.

Zhrzená pravice, které voliči spočítali, čím zemi vážně poškodila, se ani netají, že pro ni jsou závazné jen volby, v nichž by uspěla sama. Demokracii je tak potřeba bránit právě proti ní. Pro KSČM je to rozhodující priorita.

Vážení soudruzi,

nyní bych se ještě rád zmínil o závažné mezinárodní situaci, která nastala v minulých dnech. Ano, jedná se mi o útok tří evropských mocností proti Sýrii.

Burcujícím faktem je, že 14. dubna 2018 Spojené státy americké s podporou dvou svých spojenců z NATO Francie a Velké Británie žel provedly raketový úder na objekty ozbrojených sil a civilní infrastruktury Sýrské arabské republiky. Nezpochybnitelně podle rezoluce 3314 Valného shromáždění OSN ze dne 14. prosince 1974, která pro mezinárodní právo vytvořila definici agrese, se za agresi považuje bombardování ozbrojenými silami určitých států území jiného státu, nebo útok ozbrojených sil určitých států na pozemní, námořní, letecké síly jiného státu nebo na jejich vojenské nebo průmyslové objekty. Statut Mezinárodního trestního soudu považuje agresi za trestný čin. Útok USA, Francie a Velké Británie proti Sýrii se uskutečnil bez souhlasu Rady bezpečnosti OSN a znamenal porušení Charty OSN a norem a principů mezinárodního práva a dá se charakterizovat jako agresivní trestný čin proti suverénnímu státu, který se nachází ve finální fázi úspěšného boje proti terorismu.

Proto je třeba věřit, že v případě další realizace práva silnějšího ze strany USA a jejich spojenců Francie a Velké Británie v podobě dalších útoků proti Sýrii se většina mírumilovných zemí, včetně České republiky, přidá na stranu slabšího s cílem zabránit USA, Francii a Velké Británii v likvidaci nezávislého a svrchovaného členského státu OSN Sýrské arabské republiky a vyvolání válečného konfliktu s Ruskou federací.

Vážení přítomní,

ještě si dovolím několik slov na závěr. Květen je brán jako čas lásky, probouzející se

přírody a nového života. Věřím proto, že také letošní rok probudí nové iniciativy a aktivity v naší členské základně, tak, abychom jako KSČM uspěli nejen na poli celostátní politiky, ale také za několik měsíců v komunálních volbách. Věřím, že všichni uděláme maximum jak sami ve své každodenní práci, tak v přesvědčivé argumentaci při rozhovorech se svými přáteli a známými. Dokumenty 10. sjezdu a volební program KSČM nás k tomu vyzbrojuje dostatečně.

Úplně na závěr vám všem děkuji za účast na dnešní připomínce tradic 1. máje a přeji vám pěkný dnešní den, a samozřejmě i dny další.